

INFORMATION

Den 19. februar 1982

Rentefradraget kan undergrave regeringens olieskatteforslag

Men i hovedtrækkene er det en hensigtsmæssig beskatningsmodel, regeringen har valgt, siger skatteeksperten Christen Amby om skatteministerens forslag til en olieskat

Af Karen Jespersen og Flemming Ytzen

Rentefradraget er et af de største problemer, når der skal laves skudsikker beskatning af udvindingen af olie og gas i Nordsøen. Det mener skatteeksperten, cand.polit. Christen Amby. Han siger, at beskatningsgrundlaget kan undergraves, fordi selskaberne tager overskuddet fra olieudvindingen hjem til moderselskabet, samtidig med at de fortsatte investeringer i olieudvindingen finansieres gennem lån, hvor renterne kan trækkes fra i skat.

Rentefradraget

»Rentefradraget og den meget høje rente opfordrer ikke til, at overskuddet bliver stående i selskaberne. Det vil være langt mere fordelagtigt for olieudvindingsselskaberne hele tiden at låne pengene til investeringerne i stedet for at udvide egenkapitalen. På den måde kan selskaberne i realiteten unddrage sig en del af olieskatten«, siger Christen Amby.

Christen Amby siger, at rentefradraget i den engelske oliebeskatning helt er afskaffet. I stedet for kan selskabet trække et beløb af investeringerne fra.

Selv foretrækker han den lidt mere indviklede, men også mere effektive metode, at lægge renteniveauet fast, eventuelt på et gennemsnit af renteniveauet i Europa. Desuden skal der være en grænse for, hvor stor en del af overskuddet selskabet må trække hjem til moderselskabet, når investeringerne er tjent hjem. Dermed sikrer man, at der opbygges en egenkapital, og at lånenes omfang og dermed rentefradragets størrelse begrænses, siger Christen Amby.

Vellykket

Christen Amby mener, at regeringens forslag til en beskatning af olien og gassen set i forhold til både den engelske og den norske

model er vellykket. I hvert fald når det tages i betragtning, at udgangspunktet er, at DUC på forhånd har fået de bedste felter.

»Det betyder, at beskatningen både skal være så hård, at DUCs fortjenester beskattes i et rimeligt omfang, samtidig med at beskatningen ikke må være så hård, at den skræmmer andre selskaber fra at gå i gang med indvindingen på de mindre attraktive felter, der er tilbage«.

– Det såkaldte kulbrintefradrag betyder, at en investering kan afskrives 3½ gang inden beskatningen træder i kraft. Er det ikke en meget fordelagtig afskrivning?

»Jo, men det kan være nødvendigt for at tiltrække selskaber til boringer i de mindre tillokkende felter, der er tilbage.

Samtidig betyder kulbrintebeskatningen, eller olieskatten som den også kaldes, at de store fortjenester beskattes med 82 pct., mens de små fortjenester kun beskattes med selskabsskatten på 40 pct.«

Det vil selvfølgelig altid blive en politisk afvejning, hvor stort bundfradraget (kulbrintefradraget) skal være. Men modellen: stort fradrag, høj skatteprocent rammer progressivt i forhold til fortjenesten. Og det må være det rigtige«.

Legalt skattesnyd

»Kulbrintefradraget virker som et bundfradrag, der tillader selskaber at tjene 2½ gang deres investering, inden olieskatten udløses. Det bliver derfor attraktivt for de nye selskaber, at investere, fordi de favoriseres af det høje bundfradrag, som ikke er sat i forhold til den mængde olie, der pumpes op, men i forhold til, hvad det koster at investere for overhovedet at få olien op«.

– Giver kulbrintefradraget ikke mulighed for legalt skattesnyd, eller skattetækning som det hedder?

»Det er klart, at der vil opstå tekniske problemer, og at der er fare for skattetæk-